

Het 1e elftal van de voetbalvereniging Bieslo, dat via de nacompetitie promoveerde naar de 5e klasse van de KNVB.

Foto: Peter Bors

MOETEN WE DOORGAAN?

In de vierde editie van dit maandblad - verschijnt eind juli - worden u enkele vragen gesteld over het voortbestaan van het blad.

De Stichting Beesel en Haar Toekomst wil van u weten of behoefte bestaat aan het maandblad over Beesel.

Als deze vraag met ja wordt beantwoord willen de Stichting en de redactie ook weten of bepaalde onderwerpen achterwege moeten blijven en andere onderwerpen moeten worden belicht.

De volgende keer leest u meer hierover.

Redactie

De redactie van het maandblad Beesel en Haar Toekomst bestaat uit: Ger Stroucken, Jacky Stroucken, Jan Joosten, Peter Bors en Bert Berckx
De lay-out is in handen van Jos van den Groenendal

HEILIGENSCHIJN

Het wordt eens tijd om naar de milieustraat te gaan.

De doos met oud papier zet ik op de bagagedrager onder snelbinders. De flessen in het mandje aan het stuur en als ik er een paar dwars overheen leg, passen ze er precies in.

Links aan het stuur komt de zak met lege blikken en rechts de zak met plastic afval. Bovenop het stuur zet ik nog een zak met oude kleren die ik met één hand in balans hou.

Ik rij van de stoep af en daardoor valt de doos met papier opzij waardoor ik bijna mijn evenwicht verlies en vervaarlijk aan het zwabberen kom. De flessen rinkelen en de blikken rammelen alsof het een concert is.

Er komt nu verkeer, zo te horen, dus ik rem. De zak met plastic afval komt hierdoor tussen de spaken terecht en scheurt open. Gelukkig valt alleen het bakje van het ontbijtspek eruit. Ik stap af en raap het

op waardoor mijn fiets heel scheef komt te hangen en de doos met papier op straat valt. Ook schiet er een restje rode wijn uit een fles op mijn rok. Het duurt een poosje voordat ik de papierdoos weer op zijn plaats heb. Achter sommige ramen bewegen gordijnen.

Nu ben ik bijna op de Sint Antoniusstraat. De zak met lege blikken schuurt ritmisch tegen het voorwiel. Met een voet probeer ik dat te voorkomen, omdat die zak ook al dreigt te gaan scheuren. En nu kom ik nog per ongeluk aan de fietsbel die boven alles uit rinkelt. Ik voel dat de mensen naar me kijken, maar ik doe alsof ik dat niet merk.

Bij de milieustraat zie ik dat de containers vol zijn. Propvol. Het afval gulpt door de gaten naar buiten zoals meestal.

"Ik kom wel een ander keertje terug", zegt een vrouw tegen me.

Deze vrouw zeult een evengrote berg afval mee op haar fiets.

En stel je voor: ze fietst met haar hele rommel terug naar huis vanwege die uitpuilende containers.

Misschien heb ik langzamerhand een bril nodig, maar ik meen toch echt gezien te hebben dat ze een heiligenschijn, zo'n wazige krans van licht en bloemen om zich heen heeft hangen.

Ik vraag mij af of zij een heilig persoon is. Helaas verdwijnt ze te snel uit mijn blikveld met haar afval. Ik overweeg nog even om het kapelletje binnen te gaan, gewoon voor de zekerheid.

Uiteindelijk laad ik alles heel doorzetterig van mijn fiets en zet het afval in zakken voor de betreffende containers op de grond. Dat heilige zou bij mij immers echt alleen maar schijn zijn.

Alberta van Beesel.

Het 1e elftal van de voetbalvereniging Bieslo, dat via de nacompetitie promoveerde naar de 5e klasse van de KNVB.

Foto: Peter Bors

MOETEN WE DOORGAAN?

In de vierde editie van dit maandblad - verschijnt eind juli - worden u enkele vragen gesteld over het voortbestaan van het blad.

De Stichting Beesel en Haar Toekomst wil van u weten of behoefte bestaat aan het maandblad over Beesel.

Als deze vraag met ja wordt beantwoord willen de Stichting en de redactie ook weten of bepaalde onderwerpen achterwege moeten blijven en andere onderwerpen moeten worden belicht.

De volgende keer leest u meer hierover.

Redactie

De redactie van het maandblad Beesel en Haar Toekomst bestaat uit: Ger Stroucken, Jacky Stroucken, Jan Joosten, Peter Bors en Bert Berx
De lay-out is in handen van Jos van den Groenendal

HEILIGENSCHIJN

Het wordt eens tijd om naar de milieustraat te gaan.

De doos met oud papier zet ik op de bagagedrager onder snelbinders. De flessen in het mandje aan het stuur en als ik er een paar dwars overheen leg, passen ze er precies in.

Links aan het stuur komt de zak met lege blikken en rechts de zak met plastic afval. Bovenop het stuur zet ik nog een zak met oude kleren die ik met één hand in balans hou.

Ik rij van de stoep af en daardoor valt de doos met papier opzij waardoor ik bijna mijn evenwicht verlies en vervaarlijk aan het zwabberen kom. De flessen rinkelen en de blikken rammelen alsof het een concert is.

Er komt nu verkeer, zo te horen, dus ik rem. De zak met plastic afval komt hierdoor tussen de spaken terecht en scheurt open. Gelukkig valt alleen het bakje van het ontbijtspek eruit. Ik stap af en raap het

op waardoor mijn fiets heel scheef komt te hangen en de doos met papier op straat valt. Ook schiet er een restje rode wijn uit een fles op mijn rok. Het duurt een poosje voordat ik de papierdoos weer op zijn plaats heb. Achter sommige ramen bewegen gordijnen.

Nu ben ik bijna op de Sint Antoniusstraat. De zak met lege blikken schuurt ritmisch tegen het voorwiel. Met een voet probeer ik dat te voorkomen, omdat die zak ook al dreigt te gaan scheuren. En nu kom ik nog per ongeluk aan de fietsbel die boven alles uit rinkelt. Ik voel dat de mensen naar me kijken, maar ik doe alsof ik dat niet merk.

Bij de milieustraat zie ik dat de containers vol zijn. Propvol. Het afval gulpt door de gaten naar buiten zoals meestal.

"Ik kom wel een ander keertje terug", zegt een vrouw tegen me.

Deze vrouw zeult een evengrote berg afval mee op haar fiets.

En stel je voor: ze fietst met haar hele rommel terug naar huis vanwege die uitpuilende containers.

Misschien heb ik langzamerhand een bril nodig, maar ik meen toch echt gezien te hebben dat ze een heiligenschijn, zo'n wazige krans van licht en bloemen om zich heen heeft hangen.

Ik vraag mij af of zij een heilig persoon is. Helaas verdwijnt ze te snel uit mijn blikveld met haar afval. Ik overweeg nog even om het kapelletje binnen te gaan, gewoon voor de zekerheid.

Uiteindelijk laad ik alles heel doorzetterig van mijn fiets en zet het afval in zakken voor de betreffende containers op de grond. Dat heilige zou bij mij immers echt alleen maar schijn zijn.

Alberta van Beesel.

WIEL NIESSEN WEET VAN GEEN OPHOUDEN

Wiel Niessen in Oud-dorp is bezig met het snoeien van een notenboom als we hem op Tweede Pinksterdag bezoeken voor dit interview. "Dit werk moet gebeuren als er bladeren op de boom staan", zegt de 77-jarige geboren en getogen Beeselaar. Wiel heeft op ruim 6 ha verspreid gelegen cultuurgrond de kost verdiend met zijn gemengd bedrijf (landbouw, tuinbouw en fruitteelt). Rond zijn oude boerderij heeft hij nu nog bijna 3 ha grond in eigendom. Op een klein gedeelte van deze grond teelt hij nog groenten

en fruit voor eigen gebruik.

"De kersen kunnen helaas niet meer geplukt worden vanwege de vogels", laat Wiel weten. Het zit hem nog steeds dwars, dat hij enkele jaren geleden een proces-verbaal kreeg voor het gebruik van knalapparatuur.

IMKER

Hoewel het werk op het land heel wat van hem vergde heeft Wiel Niessen toch tijd genomen voor enkele hobby's.

In ruim 20 kasten die in de boomgaard achter de boerderij staan houdt Wiel in het hoogseizoen 70.000 à 80.000 bijen per volk. De bijen leveren hem jaarlijks ongeveer 125 kg honing en de nodige was op. De was gaat naar de bijenmarkt in Baarlo en de honing wordt aan huis verkocht.

Wiel vindt het jammer, dat hij de laatste jaren de zware kasten met de bijen niet meer kan tillen. De hulp van bijenconsulent Huug v.d. Berg uit Reuver is dan ook welkom.

KERKZANGER

foto: Peter Bors

Wiel Niessen is al bijna 60 jaar lid van het kerkelijk zangkoor en daarvoor het oudste lid van dit koor. Op dinsdagavond bezoekt hij trouw de repetities en in de weekends is hij van de partij als het koor een H. Mis opluistert.

Met dit koor geeft Wiel jaarlijks een uitvoering in verzorgingshuis de Erkenkamp in Tegelen. Er is ook wel eens opgetreden in Valkenburg en Wahlwiller.

VAKANTIE

Een paar dagen of een week op vakantie was er voor Wiel nooit bij. "Dat kon ook niet. Je zou dan omkomen in het onkruid op het land", meent hij.

De afgelopen jaren maakte hij wel dagtochten naar o.a. de Eifel en de Biesbosch.

Voordat Wiel voor de zoveelste keer zijn pijp stopt laat hij nog weten, dat hij het zelf kweken van fruitbomen ook als een hobby beschouwt.

STRAATNAMEN DE KLEINE SOLBERG

Burgemeester en Wethouders hebben aan de Stichting Beesel en Haar Toekomst advies gevraagd over de straatnaamgeving in het nieuwe bestemmingsplan de Kleine Solberg.

Door de stichting zijn vier straatnamen geadviseerd en wel Pierre Claessenstraat, Juffrouw Hensenstraat, Pastoor Gerrisstraat en Meister Rутtenstraat.

Te zijner tijd zal de gemeenteraad een besluit nemen over de straatnaamgeving.

TWEEDE JACHTOPZICHTER IN BEESELSE BOSSEN

Lei Stroucken (56) is aangesteld als jachttopzichter in het natuurgebied rond Beesel, Reuver en Swalmen. Op vrijwillige basis houdt hij als beëdigd Buitengewoon Opsporings Ambtenaar (BOA) toezicht op de natuur tussen Belfeld en Asenray. Hij is aangesteld door de Wildbeheereenheid (WBE) Beesel-Reuver-Swalmen.

Lei houdt zich bezig met het beheeren en beschermen van het wild, maar ook met behoud van natuur en milieu. Samen met de andere

Beeselse jachtopzichter, Jeu Ha-winkels, let hij op de naleving van onder andere de Boswet, de Milieu-wet, de Jachtwet, de ontgrondings-wet en de Wet oppervlakte wateren. Ook de bescherming van de recre-anten behoort tot zijn taak.

“In de praktijk komt het erop neer dat we melding maken van zaken als stroperij, illegaal gedumpt afval, vervuiling van sloten, vernieling van de natuur of akkers en andere be-dreigingen voor het gebied. We werken daarbij samen met de politie”, aldus Stroucken.

Hij vervolgt met: “Voor mij betekent het jachtopzichterschap dat ik vrijwillig en actief bijdraag aan het behoud van de natuur en aan de bescherming van haar gebruikers en bewoners. In deze tijd van het jaar is de natuur prachtig. Er is veel jong wild, alle dieren hebben nesten en jongen. Daarom is het ook een hele kwetsbare periode. Wandelaars met honden zouden daar nu even rekening mee moeten houden. Als loslopende honden echt gaan jagen, dan kan dat schade toebrengen aan het jonge wild”.

INGEZONDEN BRIEF

(door redactie ingekort)

Graag wil ik reageren op het arti-keltje over de “Herdenking bij graf piloot” in uw mei-nummer 1998.

Hierin schrijft u dat deze piloot, sergeant Hiscox, in Ouddorp sneu-velde. Dat is niet waar.

Sergeant Hiscox was met zijn bemanning in een bommenwerper (waarschijnlijk een Halifax) in de nacht van 20 op 21 juli 1944 onder-weg richting Ruhrgebied toen het vliegtuig rond 1.30 uur boven Helden of Kessel door Duits af-weergeschut werd geraakt. Flink brandend en snel hoogte verliezend vloog de bommenwerper richting Reuver. Boven het centrum van Reuver draaide het vliegtuig zich en vloog terug in westelijke richting. Vrijwel direct na de wending brak het staartstuk met de mitrailleur-koepel van de brandende machine af en stortte neer tegenover de huidige ingang van de Lommer-bergen. De rest van de bommen-werper stortte met een enorme klap nabij het veer in de Maas.

Frans G.J. Geerlings

foto: Peter Bors

José Hendrix is het vertrouwde gezicht als het gaat om de voorbereiding van de kinderen op de Eerste H. Communie. Dit jaar heeft juffrouw Hendrix de kinderen voor de 35e keer naar de kerk begeleid. Het volgend jaar zal het de laatste keer zijn.

KIOSK OP DE MARKT

Onze prachtige oude kiosk is weer op de markt geplaatst. Het is jammer dat de bovenbouw (de hemel) niet opgebouwd kan worden omdat het zeil ontbreekt. Met de bovenbouw zou de kiosk niet alleen een nog feestelijker aanzicht geven maar ook functione-ler zijn.

De financiële middelen ontbreken

om een nieuw zeil te laten maken. Misschien dat iemand een idee heeft om aan een zeil te komen. Nu de kiosk er staat zou het mooi zijn als muziekgezelschappen op mooie zomeravonden hier hun repetities zouden houden. Een toontje verkeerd maakt niet uit, daarvoor zijn het repetities. Ook een uitvoering op een zondag-morgen zou het contact tussen bevolking en vereniging ten goede komen.

VERENIGINGSAGENDA:

7 - 10 juli wandelvierdaagse V.V. Bieslo, C.V. de Drake en harmonie St. Gertrudis

16- 17 juli wandeltweedaagse SJAB

17 juli filmmuziek harmonie in de Drakebôch

18- 19 juli beachvolleybaltour-nooi VCB i.s.m. eetcafé de Troubadour

Deze foto van de familie Jansen (de köster), gemaakt omstreeks 1915, werd welwillend ter beschikking gesteld door de familie Thijssen, Kerkpad 24.

Op de foto rechts onder Dora, toen 2 jaar, de echtgenote van Pierre Thijssen.

Verder ziet u Herman Jansen, Maria Jansen-Rulkens, Ciel, Jan, Jozef, Antje, To, Maria en Truike.

HARMONIE MAAKT FILMMUZIEK

HET JAARLIJKS VOGELSCHIETEN VAN DE SCHUTTERIJ.

Eigenlijk zou aan de titel van dit artikel moeten worden toegevoegd: "of wat daar nog van over is".

Vroeger - ik geef toe dat was vóór mijn tijd - liep men in Beesel uit voor het vogelschieten, dat werd gehouden op 15 augustus (Maria Hemelvaart). De mensen hadden vrij en men maakte zich op voor een bezoek aan het vogelschieten van de schutterij in Bussereind.

De tijden veranderen en de belangstelling voor het vogelschieten is al vele jaren sterk afgenomen. Op zich wel te begrijpen als men ziet hoeveel evenementen er in de zomermaanden worden georganiseerd. Het bestuur van de schutterij heeft daarom gekozen voor een andere opzet van het vogelschieten. Op zaterdag 30 mei j.l. zou het dan moeten gebeuren. Je zou het met een beetje fantasie vogelschieten nieuwe stijl kunnen noemen.

De koerswijziging hield in, dat deze activiteit niet meer op zondag maar op zaterdag werd gehouden en de schutterij na het vogelschieten niet meer terugkeerde in het dorp maar het feest in Bussereind afsloot.

De keuze voor zaterdag was in één opzicht begrijpelijk. Immers met Pinksteren organiseerde de schutterij ook het mini-OLS in Bussereind. Kan dit vogelschieten nieuwe stijl als een succes worden gezien?

• Persoonlijk heb ik daar twijfels over want de publieke belangstelling was niet groot. Rond de klok van 23.30 uur ging het vogelschieten uit als een nachtkaaars.

Ik geef toe, dat het op vandaag niet gemakkelijk is om veel publiek te trekken voor een dergelijk evenement maar met een beetje inventiviteit moet hier wat meer van te maken zijn.

Mijn (ongevraagd) advies is om weer terug te gaan naar de zondag en het vogelschieten te combineren met een andere activiteit in Bussereind. Wat zou u denken van een "trekbuujel-festival"? Volgens mij succes verzekerd.

De redacteur van dit artikel en wellicht ook de schutterij zullen graag andere suggesties vernemen.

J.J.

GELEZEN

Gelezen in Rabobank Lokaal: "Het oude kerkhof te Beesel wordt beschouwd als cultureel erfgoed. Dit is dan ook de reden dat onze bank het comité, dat zich sterk maakt voor een grondige opknapping, financieel ondersteunt".

Harmonie St. Gertrudis presenteert op vrijdag 17 juli om 21.00 uur in zaal de Drakebôch een avondvullend programma dat in de bijna 100-jarige geschiedenis van de harmonie nog nooit is vertoond.

Er zullen bekende melodieën uit beroemde filmproducties worden uitgevoerd waarbij dans, show, lichteffecten en videoprojecties het geheel ondersteunen. De harmonie zal in verschillende samenstellingen en met een aangepast instrumentarium zoals keyboard en basgitaar, het koor en de verschillende solisten begeleiden. De algehele muzikale leiding is in handen van dirigent Leo Stratermans.

Een belangrijke plaats is weggelegd voor het meisjeskoor Cantarella uit Swartbroek dat onder leiding staat van Rita Scheffers.

Ook zullen de Beeselse vocalisten Frank Rous, Huub Geerlings en Largo de Vlieger, begeleid door de harmonie, te bewonderen zijn.

De zaal wordt voor deze gelegenheid omgetoverd in een echte filmset en de bezoekers zullen in de stijl van een echte filmpremière worden ontvangen als echte VIP's. De entree bedraagt f. 12,50 per persoon. Kaartjes zijn te verkrijgen bij de RABObank in Beesel en Reuver, zaal de Drakebôch en Roro computeware.